

GOEDELE PEETERS

Streven naar **het juiste beeld**

De naam Goedele Peeters doet bij ingewijden zeker een belletje rinkelen, maar het grote publiek kent haar minder goed. Ze beweegt zich voornamelijk in het veld van de grafische kunsten en dat is vandaag een ondergewaardeerde discipline.

Goedele Peeters, *Hold Me*, 2010, houtsnede, 28 x 38 cm

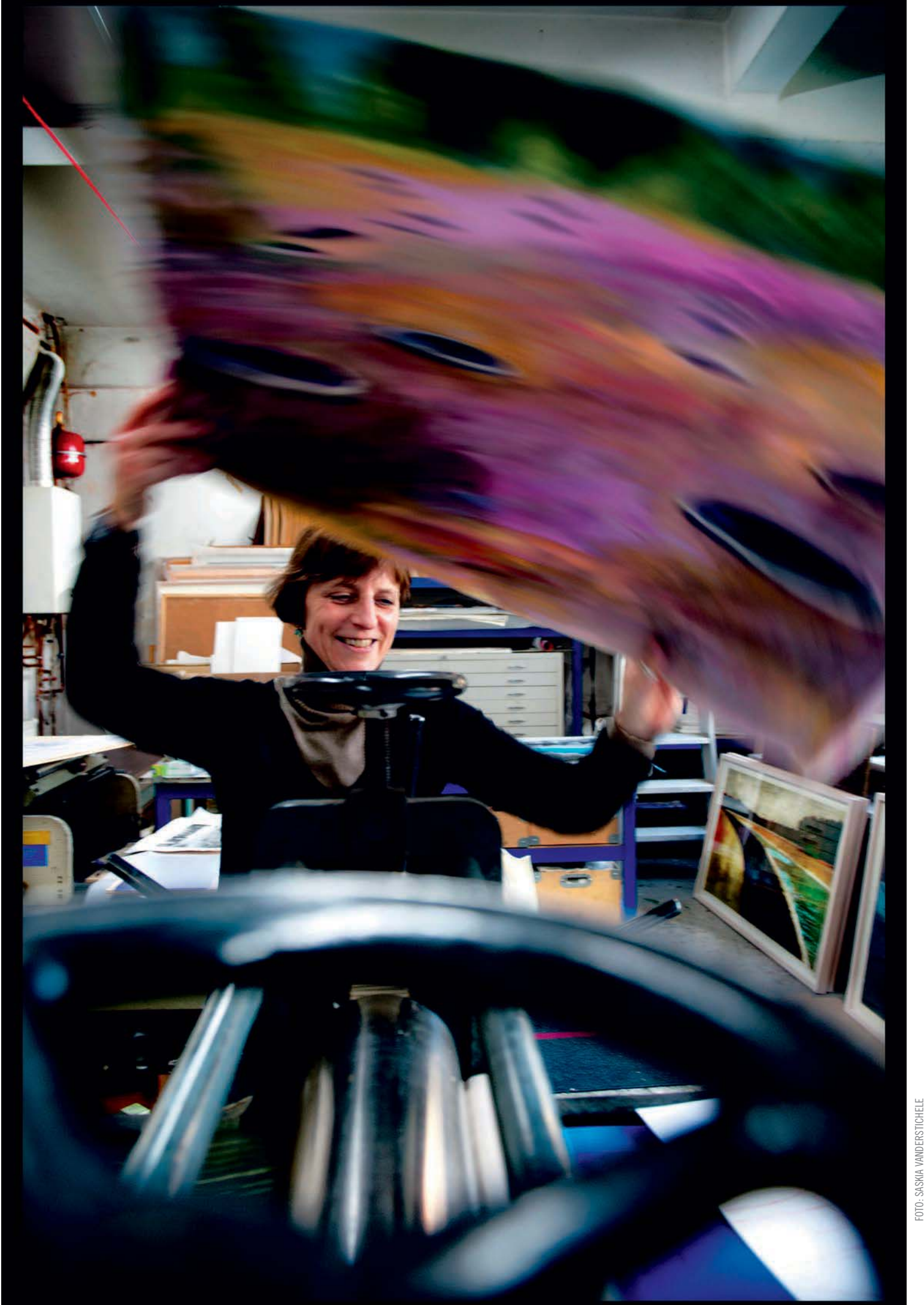
MISKEND Dat grafiek de jongste decennia in het verdomhoekje is geraakt, is een betreuenswaardige evolutie die sommige museumdirecteuren en beleidsmakers in Vlaanderen mee in de hand hebben gewerkt. Gelukkig zijn er ook mensen met een bredere kijk, bijvoorbeeld bij de stad Brugge die een schitterende collectie aankocht, een overzicht van de prentkunst vanaf de zestiende tot en met de twintigste eeuw.

De miskening van de grafiek is vooral veroorzaakt door de kortzichtigheid van enkele invloedrijke mensen uit het wereldje die vinden 'dat het toch maar om prenten gaat' en dat 'origineel werk voorrang verdient'. Een aantal hogere kunstscholen heeft de grafiek als een ars minor afgebouwd en hun studenten dienen zich verder te bekwamen door les te gaan volgen in het Deeltijds Kunstonderwijs. De Vlaamse grafiek kent nochtans ook vandaag meesters die in vele internationale museumcollecties te bewonderen zijn. Kunstenaars als Enk De Kramer (°1946) en Veerle Rooms (°1947) worden in Japan hoog gewaardeerd. Emiel Hoorne (°1951) heeft zich vele jaren onzelfzuchtig ingezet voor de jonge Vlaamse grafici en Marnix Everaert (°1960) ijvert voor een ecologisch en ergonomisch verantwoord gebruik van materialen en technieken en wordt tot ver in het buitenland als leermeester onthaald.

DE KOP OPENEN In Brugge is er een galerie die het nog aandurft om grafiek te exposeren: Galerie Pinsart. Het is een rariteit geworden. Daar was het dat Goedele Peeters (°1960) haar jongste werk heeft kunnen tonen.

Goedele Peeters was een leerlinge van Veerle Rooms toen die les gaf in het Sint-Maria-instituut, dat nu samen met het voormalige Sint-Lucaspaviljoen deel uitmaakt van de Karel de Grote-Hogeschool in Antwerpen. Daarna ging ze naar het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK), toen nog in Antwerpen gevestigd en waarvan de directeur, Gerard Gaudaen (1927-2003), ook een graficus was. Goedele Peeters heeft zich vooral verder bekwamd in de diverse technieken door tal van workshops te volgen. Ze haalde ook haar pedagogisch diploma en geeft nu les in grafiek en tekenen aan de academies van Berchem en Kontich. Goedele Peeters: "Ik merk dat jongeren erg geïnteresseerd zijn om die tech-

“Ik kies de techniek steeds in functie van wat ik wil vertellen.

Goedele Peeters, *The Mother III*, 2012, houtsnede, 40 x 56 cm

nieken aan te leren en om er dan hun eigen ding mee te doen." Velen van hen zijn studenten aan het hoger kunstonderwijs maar komen daar dus op technisch vlak niet aan hun trekken. Ze geeft daarnaast ook workshops en masterclasses in Canada en de Verenigde Staten. "Het gaat er in Amerika heel anders aan toe. Daar wordt veel meer interdisciplinair gewerkt en de studenten krijgen de kans om ook buiten hun eigen discipline professioneel te experimenteren." Een dergelijke manier van onderwijzen is blikverruimend. Ook zij blijft niet binnen haar eigen beperkte wereldje, ze is opnieuw les gaan volgen. "Ikzelf leer nu bijvoorbeeld beeld-

houwen om op een andere manier te leren denken, mijn kop te openen. Ik zit nu in het vierde jaar en ik laat dat mijn werk beïnvloeden." Die invloed was bijvoorbeeld te zien op haar tentoonstelling vorig jaar in Brugge waar ze een hemisfeer op de grond had gepositioneerd waarin ze haar video-opnames van lichtreflecties en weerspiegelingen op het water projecteerde. Het liet zowel een bevreemdende als poëtische indruk na.

Alhoewel Goedele Peeters meerdere technieken beheerst, is ze de jongste tijd op een heel bijzondere manier bezig met houtsnede. Dat is misschien wel de meest primaire vorm van grafiek. Wat zij ermee doet is gewoon verbazingwekkend. "Ik kies de techniek steeds in functie van wat ik wil vertellen. Mijn Swimming pool moest zo'n stevige kleuren hebben dat ik hiervoor de houtsnede gekozen heb." Dat werk is een reflectie op haar verblijf in de Libische hoofdstad Tripoli in 2013. Kolonel Khaddafi was al van de troon gestoten en de toestand was onrustig. Libië was wat we nu een falende staat noemen. Ze had er boeiende contacten met studenten en docenten in het kunstonderwijs. Ze verbleef in de residentie van de ambassadeur waar ook een zwem-

---

OK▼CLUB organiseert voor de abonnees op maandag 30 mei 2016 om 14 uur een bezoek aan het atelier van Goedele Peeters in Borgerhout, met demonstraties van de diverse technieken door de kunstenaar. De deelnameprijs bedraagt 10 euro per persoon. Het aantal deelnemers is beperkt. Een inschrijving is definitief na betaling op rekening BE67 4480 0073 6187 met vermelding 'Goedele Peeters'. Meer info: www.tento.be.

---

bad is, helemaal ommuurd als een klein eiland van rust en vrede, terwijl daarbuiten naast de oproep tot het gebed evengoed machinegeweren weerklinken. Het is als een hortus conclusus, zoals we die kennen uit de middeleeuwen, waar aan introspectie werd gedaan. Maar evenzeer is het de omsloten tuin, het paradijs van de Perzen, en een islamitische tuin waar water een belangrijke rol speelt. Goedele Peeters: “Het is een plek waar je kan terugplooiën, terug naar nul kunt gaan en dat is zeer belangrijk om jezelf in balans te houden.”

LICHTSPEL Goedele Peeters’ werkinstrument is in eerste instantie het schetsboek, hierin verschilt ze niet van andere kunstenaars. En ook foto’s die ze zelf neemt, soms herhaaldelijk van hetzelfde onderwerp, maar telkens op een ander tijdstip om de speling van het licht vast te leggen. Meestal maakt ze daarna van haar schetsen en/of foto’s tekeningen in houtskool op het formaat zoals ze dat verder wil uitwerken. Goedele Peeters: “Ondertussen zet ik het beeld naar mijn hand met het weglaten van details en overbodigheden.”

Het is een noodzakelijke stap om het beeld zuiver te krijgen. Op de vraag waarom ze er dan toch nog grafiek wil van maken, repliceert ze: “Ik wil dat in grafiek omzetten want er gebeuren toch nog steeds dingen die het tot iets anders maken. Ik probeer in heel mijn manier van werken te doen zoals een dichter. Zoals die streeft naar het juiste woord, zo streef ik naar het juiste beeld.”

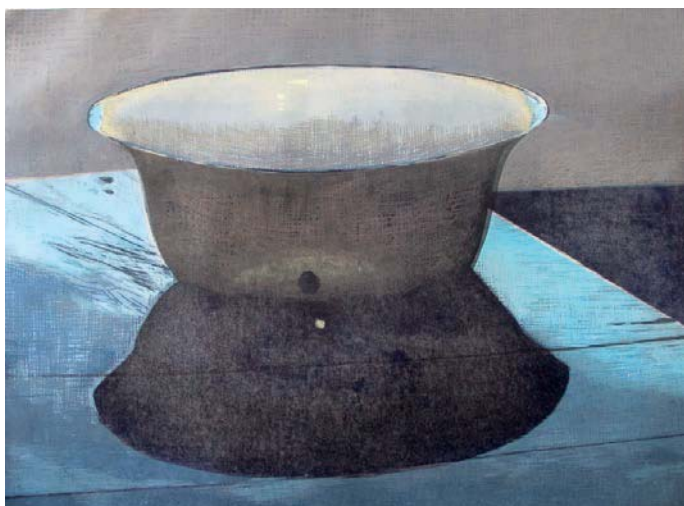
Een bezoek aan het Fort van Breendonk was eveneens een inspiratiebron. Je denkt er niet direct aan wanneer je de beelden, die hieruit zijn voortgekomen, bekijkt. Het gaat onder meer om een teiltje, een metalen, wit geëmailleerd kommetje met een wat onregelmatige blauwe rand. Still Life V is de titel. Het is aandoenlijk en trekt de aandacht door het mooie lichtspel en de zachte weerspiegeling. Ooit was het een stuk uit de kostbare en levensnoodzakelijke uitzet van diegenen die in Breendonk verbleven als jood, politieke gevangene, homo of zigeuner. “Ik heb het geïsoleerd, het wordt desolaat en krijgt zo meer gewicht. Weet je, elk beeld draagt eigenlijk altijd een hele geschiedenis mee.”

Goedele Peeters, *Swimmingpool III*, 2014, houtsnede, 70 x 95 cm

Goedele Peeters, *Still Life IV*, 2015,
houtsneede, 70 x 95 cm

Goedele Peeters, *Still Life V*, 2015,
houtsneede, 70 x 95 cm

Zo heeft ze een aantal prenten gemaakt met enigszins onbestemde, moeilijk definieerbare architecturale elementen. Het doet wat aan bunkerarchitectuur denken. Het zijn intrigerende beelden omdat ze zo raadselachtig zijn en ook wat bedreigend. Het lichtspel is weer bijzonder meesterlijk. Het blijkt eigenlijk te gaan om een inmiddels vervallen en overwoekerde sokkelstructuur voor beelden in een park ergens in Nederland. Het is opvallend hoe het licht, de reflectie een grote rol speelt in al haar prenten. Het licht zorgt uiteraard voor volume en diepte en nodigt de kijker uit om nog beter te kijken en ook zelf te reflecteren. Zo zorgt Goedele Peeters dat de toeschouwer bijna ongewild deelgenoot wordt. Mis-

schien is het dat wel dat de mensen zo in haar werk aantrekt en verleidt. Het is nooit banaal.

Wanneer Goedele naar Amerika verwijst, heeft ze recht van spreken, ze verbleef immers meerdere keren als resident of als gastdocent in zowel Canada als de Verenigde Staten. Haar curriculum vermeldt tal van prijzen en selecties voor tentoonstellingen wereldwijd, ook in Japan waar men de waarde van een prent hoog weet te schatten.

Ze werkt momenteel aan een nieuw project na een bezoek aan een Gallo-Romeinse site in Zuid-Frankrijk. “In de velden zijn er een aantal heel grote ‘gaten’ gevonden. Het waren opslagplaatsen. Dat werkt inspirerend voor mij. Het gaat om water als iets levensnoodzakelijks, maar water is voor ons ook een bedreiging geworden.” Goedele Peeters is duidelijk bij de tijd en weet die tijd zeer knap te vatten in de grafiek die ze maakt, te vatten in het juiste beeld.

–

DAAN RAU

INFO Tentoonstellingen [Atelier Blauwhof](#), Kessel, solo tot 8 mei 2016 [Kiryu City Art Biennale 2016](#) in Yurinkan, [Kiryu City Art Biennale 2016](#) Japan (oktober)

PUBLICATIE – De Stille Wereld van Goedele Peeters (ISBN 9789090271361) – [WEBSITE](#) www.goedele-peeters.be